

व वा । लेखनाधारे पत्रभेदे तच्च कल्पवर्षमस्यादिदाना-
धारत्वात् तेन शुद्धत्वाच्च तथात्वम् । “भूर्जे वा वसने रक्ते
लोमे वा तावपलके । कागदे वाऽष्टगन्धेन पञ्चगन्धेन
वा पुनः । लिङ्गगन्धेनैकगन्धेन विविक्त्वा धारयेद्भरः”
मन्त्रकल्पद्रुमे हस्तसूत्रवचनम् ।

काग्नि पु० ईषदग्निः कोः कादेशः । ईषदग्नी मुख० ।

काङ्गा स्त्री काञ्चि-भावे अ । अभिवाधे “उद्गारमुद्वापि भक्त
काङ्गा” सुशु० ।

काङ्गिन् लि० काञ्चि-णिनि । अभिवाधे “देवा अप्यस्य
रूपस्य नित्यं दर्शनकाङ्क्षिणः” गीता स्त्रियां ङीप् । तदा-
वसिष्ठि भद्रं ते भव त्वं कालकाङ्क्षिणी” रामा० ।

काङ्गा स्त्री कुत्सिकमङ्गमस्याः । वराटिकायाम् गच्छत् ।

काच दीप्तौ अक० वसने सक० इदित् भा० आत्म० सेट् ।

काचते अकाञ्चित् चकाच्ये प्रनिकाचते ।

काच न० कच्यतेऽनेन कच वसने करणे वञ्जं कुलम् ।

(घोम) विषये तस्य वस्यहेतुत्वात्तथात्वम् । काचः चार-
मृत्तिकाऽस्त्वस्याकारत्वेन अच् । चारमृत्तिकोद्भवे श्लव-
चभेदे (काचाढोन) । राजनि० । शतव्याधने मृत्ति-
काभेदे पु० । (चारीमाटी) अमरः । ४ शिक्ये (यिका)
धूम्रभेदे (काच) सेटि० । “चाकरे पद्मरागाणां जम्ब
काचमणेः कुतः” काचः काचः मणिर्मणिः” उद्भटः ।
काचच सुश्रुते अतुषस्ततवोक्तो यथा-

“अतुषस्तस्यापि तु त्वत्सारस्फटिककाचकुम्भविन्दजसौकाग्नि-
चारमखगोजीयेफालिकायाकपलकरीरवाङ्माकुल्यः” इति ।
‘शिशूनां यस्तभीरूणां यस्तानाने च योजयेत् ।
त्वत्सारादिष्वर्तुर्गं ह्ये मेद्ये च बुद्धिमान्” इति
तदुपयोगविषयस्तत्रैवोक्तः । “पानीयं पानकं मद्यं
मृत्सयेषु प्रदापयेत् । काचस्फटिकपात्रेषु शीतलेषु
शुभेषु च” “काचास्तकोद्यान् पटलाञ्च धोरान् पुष्पञ्च
हृत्पञ्जननखयोगैः” सुशु० । ईनेलरोगवेदे तज्ज-
प्सादि सुश्रुते उक्तं यथा-

“तिमिराख्यः स यो दोषस्तुर्थं पटलं गतः । रुषश्चि
सर्वतो दृष्टिं लिङ्गनाथ इति कश्चित् । अस्मिन्नपि तमो-
भूते नातिरुद्धे महागदे । चन्द्रादित्यौ सनत्तलौ अन्त-
रिक्षे च विद्युतः । निर्मलानि च तेजांसि भ्राजिष्णु नीव-
पश्यति । स एव लिङ्गनाथस्तु नीलिकाकाचसंज्ञितः”
व्याकृतमेतत् भावप्र० यथा “यो दोषोनेलरोगः चतुर्थं पटलं
वाह्यं पटलं गतः स तिमिराख्यः तिमिरदर्शनेन तिमिर-

मस्यास्तीति तिमिरः अर्थस्यादित्वात् अच् । तस्य
लक्षणमाह रुषडोल्यादि सर्वतः सर्वत्र । लिङ्गनाथ इति
कश्चित् तन्त्रान्तरे लिङ्गनाथसंज्ञः । तस्य निरुक्तिश्च ।
लिङ्गगते प्रायतेऽनेनेति लिङ्गं दृष्टितेजः तस्य नाथोऽ-
स्मिन्निति लिङ्गनाथः । अस्मिन्नपि तिमिरेऽपि तमोभूते
तमस्तुल्ये अत्र भूतयद्वस्तुस्थान्यर्थः “भूतं प्राययतीते सने”
इत्यमरात् नातिरुद्धे अप्रोदे नवे, चन्द्रादित्यौ नत्तलाणि
च पश्यति अन्तरिक्षे अन्तरिक्षस्य प्रकाशमयत्वेन तमो-
ऽभिभवात् तेजांसि अग्न्यादेः भ्राजिष्णूनि रत्न-
सुवर्णादीनि । अस्मिन् प्रौढे चिरजे चन्द्रादीन्यपि न
पश्यतीत्याशयः । नीलिकाकाचसंज्ञितः नीलिका काचेति
नामान्तराभ्यां युक्तः” । तद्विदानादि दृष्टिरोगयद्वे
वक्ष्यते । स्वार्थे कन् काचकोऽप्युक्तार्थे ।

काचन न० कच-वसने स्वार्थे णिच्-भावे ल्युट् ।

१ पुस्तकादिबन्धने त्रिका० । स्वार्थे कन् । काचनक तत्रार्थे
हारा० । का+चन सुशु० । २ असाकल्यान्वितायां
किमुशब्दार्थस्त्रियाम् अच्य० । “व्यूढा काचन
कन्यका खलु मया तेनास्मि ताताधिकः” प्रबोधच०

काचनकिन् पु० काचनकमस्तस्य इति । लेखपत्रे जटा०

तस्य काचनकरूपवन्मवत्त्वात् तथात्वम् । [पात्रे त्रिका०]

काचभाजन न० काचमयं भाजनम् । (काचेरवाधन) काच-

काचमल न० काचस्य चारमृत्तिकायाः मल इव । काच-
भवे सौवर्चले लवणभेदे राजनि० ।

काचलवण न० काचः काचहेतुकं लवणम् । (काचाढोन)
सौवर्चले लवणभेदे राजनि० तस्य चारमृत्तिकोद्भव-
त्वात्तथात्वम् । तद्गुणाद्युक्तं सुशु० । “लवु सौवर्चलं
पाके दीर्घाण्यं विशदं कटु । शुल्भमृत्तविबन्धनं हृद्यं
सुरभि रोचनम्” ।

काचसम्भव न० सम्भवत्वात् सम्+भू-अपादाने अप्
काचः चारमृत्तिका सम्भवोऽस्य । काचलवणे सौवर्चले
राजनि० । काचोद्भूतमयत्वेन न० ।

काचसौवर्चल न० काचस्थानिकं सौवर्चलम् या० त० ।

(काचाढोन) लवणभेदे । राजनि० ।

काचस्थाली स्त्री काचस्य चारस्य स्थालीव । (पादचगाञ्च)

१ फलेरुहादौ अमरः । ईत० । २ काचपात्रे च ।

काचाच्च पुंस्त्री काच इवास्ति अस्य अच् समा० । वक्रभेदे
स्त्रियां जातित्वेऽपि संयोगोपधत्वात् न ङीप् किन्तु
विपत्तात् ङीप् इति भेदः । अयञ्च लुवः सञ्चारी च